

Ο τουρισμός της... αυτοκτονίας φέρνει χρήμα στην Ελβετία

ΑΠΟ ΤΟ 2008 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2012 611 «ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ» ΠΟΥ ΕΠΑΣΧΑΝ ΑΠΟ ΒΑΡΙΕΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΤΑΞΙΔΕΨΑΝ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΧΩΡΑ, ΟΠΟΥ Η ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΑΛΟΥΝ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

Στην περσινή ταινία «Το μέλι» η Ελληνοϊταλίδα ηθοποιός **Βαλέρια Γκολίνιο** υποδύθηκε την Ιρένε, μια γυναίκα που δουλεύει για μια οργάνωση που βοηθά ανθρώπους να αυτοκτονήσουν. Στην Ιταλία η υποβοηθούμενη αυτοκτονία είναι παράνομη και έτσι η οργάνωση λειτουργεί με πλήρη μυστικότητα. Βέβαια, η οργάνωση έχει μια αρχή. Βοηθά μόνο ανθρώπους που είναι βαριά άρρωστοι στο τελευταίο στάδιο της ασθένειας από την οποία πάσχουν.

Ανά τακτά χρονικά διαστήματα η Ιρένε ταξιδεύει στο Μεξικό για να αγοράζει το φάρμακο με το οποίο «πεθαίνουν» οι πελάτες της. Ολα βαίνουν καλώς ωστόσο η οργάνωση της αναθέτει την ευθανασία ενός «πελάτη» που δεν έπαυσε από κάποια ασθένεια και το πρόβλημά του ήταν τα γηρατειά και η μοναξιά. Εκεί η ηρωίδα αντιμετωπίζει ηθικό δίλημμα, αντιδρά και στο τέλος πείθει τον «πελάτη» να μην πει το δηλητήριο. Εκείνος όμως βρίσκει άλλον τρόπο να αυτοκτονήσει, απαλλάσσοντας έτσι την Ιρένε από τις τύψεις...

Στην Ελβετία η υποβοηθούμενη αυτοκτονία είναι νόμιμη και μάλιστα εξελίσσεται σε επικερδή επιχείρηση, καθώς το κόστος για μια τέτοια «υπηρεσία» είναι περίπου 3.000

ευρώ. Για να «πεθάνεις», δηλαδή, θα πρέπει να πληρώσεις και για να πληρώσεις θα πρέπει να έχεις. Βέβαια, ο νόμος για την ευθανασία δεν είναι ξεκάθαρος στην κεντροευρωπαϊκή χώρα. Αυτός είναι ο λόγος που τόσο άνθρωποι ταξιδεύουν κάθε χρόνο στην Ελβετία για να πεθάνουν, συμπεραίνει το αμερικανικό επιστημονικό περιοδικό «Νόμος, Ηθική και Ιατρική».

Από το 2008 μέχρι το 2012 στην Ελβετία ταξίδεψαν 611 «τουρίστες» προκειμένου να αυτοκτονήσουν υποβοηθούμενοι. Οι περισσότεροι ήταν Γερμανοί και Βρετανοί, αν και συνολικά ταξίδεψαν άνθρωποι από 31 χώρες. Στη χώρα όπου ο «αυτοκτονικός τουρισμός» γνωρίζει άνθηση λειτουργούν έξι οργανώσεις, οι οποίες, στο σύνολό τους, προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε 600 αυτοκτονίες το χρόνο, εκ των οποίων 150-200 είναι σε αλλοδαπούς.

Από τους 611 «τουρίστες» που βοηθήθηκαν να αυτοκτονήσουν κατά την περίοδο 2008-2011 το 58% ήταν γυναίκες, ενώ οι ηλικίες κυμαίνονταν μεταξύ 23 και 97 ετών, με μέσο όρο τα 69 έτη. Περίπου οι μισοί έπασχαν από νευρολογικές ασθένειες, πολλοί υπέφεραν από καρκίνο, καρδιακά προβλήματα και ρευματικές παθήσεις, ενώ αρκετοί αντιμετώπιζαν περισσότερα από ένα προβλήματα υγείας. Σε όλες τις περιπτώσεις το φάρμακο που χορηγείται για την ευθανασία είναι η πεντοβαρβιτάλη,

ένα ισχυρό βαρβιτουρικό που παράγει το αναπνευστικό σύστημα του ασθενούς.

Η υποβοηθούμενη αυτοκτονία είναι επίσης νόμιμη στην Ολλανδία, στο Βέλγιο και το Λουξεμβούργο, καθώς και σε κάποιες Πολιτείες των ΗΠΑ. Πολλοί άνθρωποι, λοιπόν, που θέλουν να βάλουν τέλος στη ζωή τους ταξιδεύουν εκεί προκειμένου να μη διωχθούν οι συγγενείς τους και κατηγορηθούν για δολοφονία.

Στην Ελβετία δεν υπάρχει σαφής νομοθεσία που να ορίζει κάτω από ποιες συνθήκες ένα ασθενής μπορεί να λάβει βοήθεια για να αυτοκτονήσει, αλλά σε κάποιες περιπτώσεις ο ιατρικός κώδικας το επιτρέπει. Στη Βρετανία, στη Γαλλία και την Ιρλανδία απαγορεύεται, αλλά αρκετές περιπτώσεις έχουν φτάσει στα δικαστήρια. Παράλληλα, έρευνα που διεξήχθη σε 12 ευρωπαϊκές χώρες έδειξε ότι η πλειονότητα τάσσεται υπέρ της υποβοηθούμενης αυτοκτονίας.

Η αύξηση του αριθμού των «τουριστών» στην Ελβετία που πηγαίνουν για να αυτοκτονήσουν έχει προκαλέσει έντονες συζητήσεις στη χώρα. Το 2011 το καντόνι της Ζυρίχης απέρριψε πρόταση για απαγόρευση της υποβοηθούμενης αυτοκτονίας και του «αυτοκτονικού τουρισμού», ενώ ένα χρόνο αργότερα το Κοινοβούλιο της χώρας ψήφισε κατά των περιορισμών στη συγκεκριμένη πρακτική. ■

Πρόταση για ευθανασία σε... παιδιά

Η ΕΞΑΓΟΡΑ ενός «αξιοπρεπούς θανάτου» με 3.000 ευρώ είναι σίγουρα για κάποιον που τα έχει. Τι γίνεται όμως με κάποιον που δεν τα έχει; Τη λύση φαίνεται να βρήκε η υπουργός Υγείας της Λιθουανίας, Ριμάντε Σαλασεβιτσιούτε, η οποία πρότεινε ευθανασία σε όσους πάσχουν από κάποια σοβαρή ασθένεια και δεν έχουν πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη.

Βέβαια, με τον τρόπο που το είπε δεν φάνηκε διόλου να ενδιαφέρεται για τους ανθρώπους που υποφέρουν, αλλά μάλλον για τον κρατικό προϋπολογισμό. Μίλησε ακόμη και για ευθανασία σε μικρά παιδιά που αντιμετωπίζουν πρόβλημα υγείας. Επειτα από το σάλο που ξέσπασε, η Λιθουανή υπουργός αναγκάστηκε να διευκρινίσει ότι αναφέρθηκε σε ανθρώπους που υποφέρουν και δεν θέλουν να ταλαιπωρούν άλλο τους οικείους και τους εαυτούς τους.

Το κόστος μιας υποβοηθούμενης αυτοκτονίας είναι περίπου 3.000 ευρώ